los campanyes "pro-reconquista de Gibraltar", "pro-nueva Europa hitleriana", "pro-División Azul", "de las retiradas elásticas", "de las nuevas armas alemanas",; els rebenta-aparells de ràdio dels homes liberals, que escoltavem la B.B.C.; els apallissadors dels que anàvem a recollir els Butlletins informatius de l'Ambaixada anglesa; tots ells: feixistes descarats, han esdevingut els fervents admiradors d'Anglaterra, es desfan en aplaudiments a favor de Sir Alexander Cadogan, i tenen els ulls xops de llàgrimes de satisfacció i agraïment envers el Regne Unit Britànic.

Quina vergonya! I nosaltres que desafiavem els perills, dintre i fora dels camps de concentració i presons, per a ajudar els anglesos i altres aliats, en la seva lluita que promotia la llibertat dels pobles, la desaparició de tot vestigi de feixisme i intolerància...!Pobres antifeixistes espanyols, enganyats i abandonats! Sir Alexander Cadogan, Imperi Anglès, ja podeu estar contents: els feixistes us aplaudeixen!

Però no és això el més greu. No. Que un conservador o un ciutadà anglès, en general, en defensa del seu Imperi, menyesprei els demòcrates espanyols, i ens sacrifiqui, passi; però que s'empri com a propaganda electoral "votar a Churchill es votar a Franco", i que el Partit Laborista un cop en el Poder ens rebutgi sense més preàmbul, això ni és digne, ni és honrat, ni és polític, ni pot passar.

I ara rebatrem els seus arguments: que no s'ha d'intervenir en els problemes interns de cap país?Cert. Quan aquests països tenen un Govern votat pel poble o una Dictadura consentida pel poble llur. Però no quan un grup militar feciós es sublevà i unes Potències feixistes internacionals fan la guerra civil al seu costat, i el poble es defensa tres anys, amb les armes a la mà, i només s'entrega quan entre el "Comité de No-Intervención" i la Conferència de Munich es legalitza l'expansió feixista. Quan un cop apoderats del Governs, empresonen, assassinen, condemnen a la misèria o a l'exili als liberals que resten i imposen un Règim de policia i terror que fa oblidar l'alemany, llavors la intervenció es obligatòria, és una qüestió d'honor. Però no: és més comode fer i desfer a Grècia i recolzar la reacció a tota Europa. No ho saben prou que el feixisme és una amenaça per a la pau, estigui allà on estigui entronitzat? Altrament, el poble espanyol no pot alliberar-se del jou feixista, si no se li facilita, almenys, la mateixa ajuda que Hitler i Mussolini van donar a Franco.

Tot això ho sabien els senyors del Partit Laborista anglès, abans d'aconseguir el Poder. Es ara que ho han oblidat.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

NOTICIES INTERNACIONALS

New York 24.- El Consell de Seguretat s'ha reunit en sessió secreta, per a arribar a un acord, entre els delegats, envers el problema espanyol. Es discuteix la proposta australiana, i es determinen les funcions del Comité que s'ha de formar: si ha d'escoltar testimonis espanyols, si aquests han d'ésser franquistes o bé dels exiliats; lloc on ha de radicar el Comité; atribucions en les mesures a proposar, etc..

París.- El President Irla, ha rebut a la Delegació del Consell Directiu d'E.R. de C. a l'interior, formada pel President i el Delegat de P. i O.. Han parlat extensament dels problemes de la resistència a Catalunya.

Londres.- Anglaterra manifesta que l'acord monetari signat amb Portugal, no pot fer-lo amb l'actual Règim de Franco, per entendre que no ofereix seguretats polítiques ni econòmiques.

París.- "Radio París" dóna la noticia, rebuda d'un corresponsal, que l'Ambaixador Anglès. Sir. V. Mallet, s'ha entrevistat amb Martín Artajo i li ha dit que faci present a Franco la necessitat immediata de presentar la dimissió. S'ha demanat, també, al President portuguès, que aconselli a Franco de retirar-se del Poder.

París.- Les emisores de ràdio d'aquesta capital informen de la detenció del Comité Regional de la C.N.T. a Andalucia i 500 republicans més, enquadrats en el Moviment de Resistència.

#-#-#-